

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
ओं नमो भगवते वासुदेवाय

महर्षि वेदव्यासप्रणीतं श्रीमद्भागवतमहापुराणम्  
॥ नवमस्कन्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
ओं नमो भगवते वासुदेवाय  
श्रीमद्भागवतमहापुराणम्  
॥ नवमस्कन्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

मित्रेयुश्च दिवोदासाच्च्यवनस्तत्सुतो नृप।  
सुदासः सहदेवोऽथ सोमको जन्तुजन्मकृत् ॥ 1 ॥

तस्य पुत्रशतं तेषां यवीयान् पृषतः सुतः।  
द्रुपदो द्रौपदी तस्य धृष्टद्युम्नादयः सुताः ॥ 2 ॥

धृष्टद्युम्नाद् धृष्टकेतुर्भार्म्याः पञ्चालका इमे।  
योऽजमीढसुतो ह्यन्य ऋक्षः संवरणस्ततः ॥ 3 ॥

तपत्यां सूर्यकन्यायां कुरुक्षेत्रपतिः कुरुः।  
परीक्षित् सुधनुर्जह्नुर्निषधाश्चः कुरोः सुताः ॥ 4 ॥

सुहोत्रोऽभूत् सुधनुषश्च्यवनोऽथ ततः कृती।  
वसुस्तस्योपरिचरो बृहद्रथमुखास्ततः ॥ 5 ॥

कुशाम्बमत्स्यप्रत्यग्रचेदिपाद्याश्च चेदिपाः।  
बृहद्रथात् कुशाग्रोऽभूदृषभस्तस्य तत्सुतः ॥ 6 ॥

जज्ञे सत्यहितोऽपत्यं पुष्पवांस्तत्सुतो जहुः।  
अन्यस्यां चापि भार्यायां शकले द्वे बृहद्रथात् ॥ 7 ॥

ते मात्रा बहिरुत्सृष्टे जरया चाभिसन्धिते ।  
जीव जीवेति क्रीडन्त्या जरासन्धोऽभवत् सुतः ॥ 8 ॥

ततश्च सहदेवोऽभूत् सोमापिर्यच्छुतश्रवाः ।  
परीक्षिदनपत्योऽभूत् सुरथो नाम जाह्नवः ॥ 9 ॥

ततो विदूरथस्तस्मात् सार्वभौमस्ततोऽभवत् ।  
जयसेनस्तत्तनयो राधिकोऽतोऽयुतो ह्यभूत् ॥ 10 ॥

ततश्च क्रोधनस्तस्माद् देवातिथिरमुष्य च ।  
ऋष्यस्तस्य दिलीपोऽभूत् प्रतीपस्तस्य चात्मजः ॥ 11 ॥

देवापिः शन्तनुस्तस्य बाह्लीक इति चात्मजाः ।  
पितृराज्यं परित्यज्य देवापिस्तु वनं गतः ॥ 12 ॥

अभवच्छन्तनू राजा प्राङ्महाभिषसंज्ञितः ।  
यं यं कराभ्यां स्पृशति जीर्णं यौवनमेति सः ॥ 13 ॥

शान्तिमाप्नोति चैवाग्न्यां कर्मणा तेन शन्तनुः ।  
समा द्वादश तद्राज्ये न ववर्ष यदा विभुः ॥ 14 ॥

शन्तनुर्ब्राह्मणैरुक्तः परिवेत्तायमग्रभुक् ।  
राज्यं देह्यग्रजायाशु पुरराष्ट्रविवृद्धये ॥ 15 ॥

एवमुक्तो द्विजैर्ज्येष्ठं छन्दयामास सोऽब्रवीत् ।  
तन्मन्त्रिप्रहितैर्विप्रैर्वेदाद् विभ्रंशितो गिरा ॥ 16 ॥

वेदवादातिवादान् वै तदा देवो ववर्ष ह ।  
देवापिर्योगमास्थाय कलापग्राममाश्रितः ॥ 17 ॥

सोमवंशो कलौ नष्टे कृतादौ स्थापयिष्यति ।  
बाह्लीकात् सोमदत्तोऽभूद् भूरिभूरिश्रवास्ततः ॥ 18 ॥

शलश्च शन्तनोरासीद् गङ्गायां भीष्म आत्मवान्।  
सर्वधर्मविदां श्रेष्ठो महाभागवतः कविः ॥ 19 ॥

वीरयूथाग्रणीर्येन रामोऽपि युधि तोषितः।  
शन्तनोर्दाशकन्यायां जज्ञे चित्राङ्गदः सुतः ॥ 20 ॥

विचित्रवीर्यश्चावरजो नाम्ना चित्राङ्गदो हतः।  
यस्यां पराशरात् साक्षादवतीर्णो हरेः कला ॥ 21 ॥

वेदगुप्तो मुनिः कृष्णो यतोऽहमिदमध्यगाम्।  
हित्वा स्वशिष्यान् पैलादीन् भगवान् बादरायणः ॥ 22 ॥

मह्यं पुत्राय शान्ताय परं गुह्यमिदं जगौ।  
विचित्रवीर्योऽथोवाह काशिराजसुते बलात् ॥ 23 ॥

स्वयंवरादुपानीते अम्बिकाम्बालिके उभे।  
तयोरासक्तहृदयो गृहीतो यक्ष्मणा मृतः ॥ 24 ॥

क्षेत्रेऽप्रजस्य वै भ्रातुर्मात्रोक्तो बादरायणः।  
धृतराष्ट्रं च पाण्डुं च विदुरं चाप्यजीजनत् ॥ 25 ॥

गान्धार्यां धृतराष्ट्रस्य जज्ञे पुत्रशतं नृप।  
तत्र दुर्योधनो ज्येष्ठो दुःशला चापि कन्यका ॥ 26 ॥

शापान्मैथुनरुद्धस्य पाण्डोः कुन्त्यां महारथाः।  
जाता धर्मानिलेन्द्रेभ्यो युधिष्ठिरमुखास्त्रयः ॥ 27 ॥

नकुलः सहदेवश्च माद्र्यां नासत्यदस्त्रयोः।  
द्रौपद्यां पञ्च पञ्चभ्यः पुत्रास्ते पितरोऽभवन् ॥ 28 ॥

युधिष्ठिरात् प्रतिविन्ध्यः श्रुतसेनो वृकोदरात्।  
अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तु शतानीकस्तु नाकुलिः ॥ 29 ॥

सहदेवसुतो राजञ्छुतकर्मा तथापरे।  
युधिष्ठिरात् तु पौरव्यां देवकोऽथ घटोत्कचः ॥ 30 ॥

भीमसेनाद्धिडिम्बायां काल्यां सर्वगतस्ततः।  
सहदेवात् सुहोत्रं तु विजयासूत पार्वती ॥ 31 ॥

करेणुमत्यां नकुलो निरमित्रं तथार्जुनः।  
इरावन्तमुलूष्यां वै सुतायां बभ्रुवाहनम्।  
मणिपूरपतेः सोऽपि तत्पुत्रः पुत्रिकासुतः ॥ 32 ॥

तव तातः सुभद्रायामभिमन्युरजायत।  
सर्वातिरथजिद् वीर उत्तरायां ततो भवान् ॥ 33 ॥

परिक्षीणेषु कुरुषु द्रौणेर्ब्रह्मास्त्रतेजसा।  
त्वं च कृष्णानुभावेन सजीवो मोचितोऽन्तकात् ॥ 34 ॥

तवेमे तनयास्तात जनमेजयपूर्वकाः।  
श्रुतसेनो भीमसेन उग्रसेनश्च वीर्यवान् ॥ 35 ॥

जनमेजयस्त्वां विदित्वा तक्षकान्निधनं गतम्।  
सर्पान् वै सर्पयागाग्रौ स होष्यति रुषान्वितः ॥ 36 ॥

कावषेयं पुरोधाय तुरं तुरगमेधयाट्।  
समन्तात् पृथिवीं सर्वां जित्वा यक्ष्यति चाध्वरैः ॥ 37 ॥

तस्य पुत्रः शतानीको याज्ञवल्क्यात् त्रयीं पठन्।  
अस्त्रज्ञानं क्रियाज्ञानं शौनकात् परमेष्ठ्यति ॥ 38 ॥

सहस्रानीकस्तत्पुत्रस्ततश्चैवाश्वमेधजः।  
असीमकृष्णस्तस्यापि नेमिचक्रस्तु तत्सुतः ॥ 39 ॥

गजाह्वये हते नद्या कौशाम्ब्यां साधु वत्स्यति ।  
उक्तस्ततश्चित्ररथस्तस्मात् कविरथः सुतः ॥ 40 ॥

तस्माच्च वृष्टिमांस्तस्य सुषेणोऽथ महीपतिः ।  
सुनीथस्तस्य भविता नृचक्षुर्यत् सुखीनलः ॥ 41 ॥

परिप्लवः सुतस्तस्मान्मेधावी सुनयात्मजः ।  
नृपञ्जयस्ततो दूर्वस्तिमिस्तस्माज्जनिष्यति ॥ 42 ॥

तिमेर्बृहद्रथस्तस्माच्छतानीकः सुदासजः ।  
शतानीकाद् दुर्दमनस्तस्यापत्यं बहीनरः ॥ 43 ॥

दण्डपाणिर्निमिस्तस्य क्षेमको भविता नृपः ।  
ब्रह्मक्षत्रस्य वै प्रोक्तो वंशो देवर्षिसत्कृतः ॥ 44 ॥

क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ ।  
अथ मागधराजानो भवितारो वदामि ते ॥ 45 ॥

भविता सहदेवस्य मार्जारिर्यच्छ्रुतश्रवाः ।  
ततोऽयुतायुस्तस्यापि निरमित्रोऽथ तत्सुतः ॥ 46 ॥

सुनक्षत्रः सुनक्षत्राद् बृहत्सेनोऽथ कर्मजित् ।  
ततः सृतञ्जयाद् विप्रः शुचिस्तस्य भविष्यति ॥ 47 ॥

क्षेमोऽथ सुव्रतस्तस्माद् धर्मसूत्रः शमस्ततः ।  
द्युमत्सेनोऽथ सुमतिः सुबलो जनिता ततः ॥ 48 ॥

सुनीथः सत्यजिदथ विश्वजिद् यद् रिपुञ्जयः ।  
बार्हद्रथाश्च भूपाला भाव्याः साहस्रवत्सरम् ॥ 49 ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां  
नवमस्कन्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥